

[Karl Olsen.]

uheldige system. Den intereuropæiske liberalisering er et effektivt våben herimod. Overfor direkte dumping yder told en lidet effektiv beskyttelse, her vil i given situation en antidumpinglov være det naturlige supplement til toldloven. Ved overgangen fra importreguleringen til friere handelsforhold vil der kunne opstå uheldige virkninger for beskæftigelsen. Bl. a. derfor har regeringen ment at burde forelægge dette lovforslag, og derfor fyldes man med forundring, når bl. a. det ærede medlem hr. Hans Hedtoft den 1. maj på Fælleden og nu i dag det ærede medlem hr. H. C. Hansen på deres partis vegne bebuder ikke at kunne gå med til forslaget. Dette gør man, samtidig med at man hævder, at regeringen vil skabe arbejdsløshed. Jeg tror, at den stilling, socialdemokratiet her tager, vækker forundring ude i befolkningen, først og fremmest hos industriens folk. Industrien er jo i denne forbindelse slet ikke aktionærerne eller ejerne, for uanset om man har den anskuelse, at udbytteprocenterne og den private fabrikants fortjeneste eventuelt måtte være for store, så er det givet, at det ikke er reduktionen af udbytterne og den private fabrikants forbrug, der kan sætte industrien i konkurrencedygtig stand. Nej, det er hele industriens personale: ledere, funktionærer og arbejdere, der vil undre sig. Det var vel egentlig ikke denne holdning, de havde ventet sig af det danske socialdemokrati.

Man har lov at spørge socialdemokratiet, der dog ikke holdt sig tilbage i fordums dage, når der blev sagt told, hvad årsagen er til den ændrede stilling. Det kan ikke være påstanden om, at det danske forbrug belastes med ca. 50 mill. kr., der holder dem tilbage. Det er jo kun få dage siden, socialdemokratiet tog indirekte skatter på ca. 1 500 mill. kr. i stiv arm. Jeg synes ikke, vi er blevet klogere på socialdemokratiets standpunkt ved den tale, det ærede medlem hr. H. C. Hansen holdt i dag. Vi fik at vide, at socialdemokratiet ikke ville være med, og at man var sur; vi fik at vide, at man nærmest af politisk-taktiske grunde ikke kunne være med.

Man har villet hævde, at toldloven ville have prisforhøjende virkning. Heroverfor er at sige, at det dog turde være et spørgsmål, om det bliver os, eller om det ikke snarere bliver eksportørlandet, der kommer til at betale tolden. Vi har jo i denne forbindelse gjort visse erfaringer på det amerikanske marked. Er det amerikanerne, der betaler tolden? Det sandsynlige er, at de danske forbrugspriser ikke vil blive påvirket

nævneværdigt af det forslag, den højtærede finansminister her har fremsat, idet udlændet for at opretholde sine varers konkurrenceevne på det danske marked vil foretage afslag i priserne, som vil svare til en væsentlig del af toldforhøjelserne, afslag, som naturligvis ikke vil blive foretaget i samme udstrækning under forudsætning af, at vi opretholder de nuværende tilstande.

Dette betyder i virkeligheden, at der her ligger et beløb på omend ikke 50 mill. kr., så dog stærkt op derimod, som ingen her i landet har den fjerneste glæde af at man undlader at opkræve til fordel for statskassen. Og endelig må det ikke glemmes, at importreguleringen i visse tilfælde har skabt så høje priser, at en genoplivelse af den frie konkurrence vil muliggøre prisnedsættelser, der overstiger toldafgifterne.

Da regeringen stod overfor at skulle udarbejde dette forslag, stod den ikke frit. En summarisk regulering af toldsatserne kunne ikke ske ved en forhøjelse af alle specifikke satser med samme procent eller ved indførelse af værditillæg. De omfattende bindinger af toldsatser, der har fundet sted ved de internationale toldforhandlinger i de senere år, hindrer en sådan fremgangsmåde, idet bindingerne enten udelukker forhøjelse af de pågældende satser eller — for visse specifikke satsers vedkommende — kun tillader forhøjelse ved overgang fra specifik told til en ved bindingsaftalen maksimeret værditold. Når ministeren så yderligere under udarbejdelsen af forslaget har undladt fuldtud at udnytte den bevægelsesfrihed, som bindingerne har tilladt os, har man lov til at kalde forslaget et moderat toldforslag. Ingen kan beskylde ministeren for i sit oplæg at have vanskeliggjort forhandlingerne. Forslaget er, uden at det nævnes, tænkt som en ajourføring af toldsatserne, men i mange tilfælde nås beskatningen før krigen ikke, og som helhed ligger de foreslåede satser reelt væsentligt lavere end i 1931 før importreguleringen. For de ved overenskomsterne betinget bundne satser — hvor de gældende mængdetoldsatser er bundne, men hvor der er adgang til at overgå til værditold af en vis maksimal højde — udnyttes dette loft som regel ikke. Lad mig her blot nævne tekstilvarerne, hvor f. eks. de vigtigste metervaresatser er betinget bundne til 12½ pct., medens forslaget her kun lyder på 10 pct. En række parallelle tilfælde kan nævnes.

Man kan derfor med fuld foje tale om, at der ved udarbejdelsen af forslaget er udvist moderation. Vi kunne selvfølgelig fra konservativ side ønske et og andet anderledes,